

tum fuerit convitiari, per me licebit,
animi sui impotentiam turpissimam,
prodere, totique literatorum Orbi
demonstrare, quam solidis Ratio-
nibus ac Experimentis destitutus, ni-
hil præter convitia, in pagellas no-
stras jacere possit; More canum, qui
quamvis nocere nequeant, latrant
tamen. His verò ne respondere
quidem deliberatum est. Quid enim
mihi cum vetularum rixis? aut si
me . . . calcitraret; num in jus
vocandus esset? Nullius boni Viri,
famam aut existimationem, hæ pa-
ginae lædunt, neque illorum etiam
à quorum sententiis divortium feci;
câ enim hoc factum est modestia,
quâ fieri potuit aut debuit, ut nemo
jure mihi propterea succensere de-
beat. Quod si verò, à recepta Phi-
losophandi ratione, me recessisse,
ægrè quis laturus sit; hunc memi-
nisse velim illius *Lactantii* l. 2. *Di-*
vinar.